

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВІЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ
100 – і
підсумкової наукової конференції
професорсько-викладацького персоналу
Вищого державного навчального закладу України
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
11, 13, 18 лютого 2019 року

(присвячена 75 - річчю БДМУ)

Чернівці – 2019

УДК 001:378.12(477.85)

ББК 72:74.58

М 34

Матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м. Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2019. – 544 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м.Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Бойчук Т.М., професор Іващук О.І., доцент Безрук В.В.

Наукові рецензенти:

професор Братенко М.К.
професор Булик Р.Є.
професор Гринчук Ф.В.
професор Давиденко І.С.
професор Дейнека С.Є.
професор Денисенко О.І.
професор Заморський І.І.
професор Колоскова О.К.
професор Коновчук В.М.
професор Пенішкевич Я.І.
професор Сидорчук Л.П.
професор Слободян О.М.
професор Ткачук С.С.
професор Тодоріко Л.Д.
професор Юзько О.М.
д.мед.н. Годованець О.І.

ISBN 978-966-697-543-3

© Буковинський державний медичний
університет, 2019

прийняли участь науковці Грузії, Румунії, Республіки Молдови, провідних медичних університетів України.

Впродовж заключного року виконання планується і надалі публікація статей у фахових журналах, тез доповідей у науковій пресі, подання заявок на корисну модель, нововведені та інформаційних листів, виступи на наукових форумах державного та міжнародного рівня.

Представлені результати доводять актуальність проблем, що вивчаються в процесі виконання НДР та, водночас, відкривають нові перспективи наукових пошуків в галузі внутрішньої медицини. Планується продовжити вивчення проблеми коморбідності та поліморбідності в кардіологічній, гастроентерологічній, ревматологічній та пульмонологічній практиці, оскільки саме врахування взаємообтяження дозволить оптимізувати результати комплексного лікування захворювань внутрішніх органів. Саме на це буде націлена подальша наукова робота колективу кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб.

Казанцева Т.В.

**ГІПОКСИЧНО-ГІПЕРКАПНІЧНІ ТРЕНУВАННЯ
У КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ ХВОРИХ НА АРТЕРІАЛЬНУ ГІПЕРТЕНЗІЮ:
АСОЦІЙОВАНУ ІЗ ЦУКРОВИМ ДІАБЕТОМ 2-ГО ТИПУ:
ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ**

Кафедра сімейної медицини

*Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»*

У другій половині ХХ ст. підвищився інтерес учених щодо використання адаптації до гіпоксії в якості метода лікування пацієнтів на артеріальну гіпертензію (АГ). Адаптація до періодичної гіпоксії та гіпоксій-гіперкапнії підвищує загальну резистентність організму і функціональний резерв міокарда, покращує мікроциркуляцію. Кращий ефект чинять гіпоксично-гіперкапнічні тренування (ГГТ).

Метою дослідження було оцінити ефективність застосування гіпоксично-гіперкапнічних тренувань у комплексному лікуванні хворих на АГ із супровідним цукровим діабетом (ЦД) 2-го типу залежно від базисного антигіпертензивного препарату.

Обстежено 64 хворих на АГ асоційовану із ЦД 2-го типу, які отримували в якості базисного антигіпертензивного препарату еналаприл 10-20 мг/добу (26 чол.), та моксонідин 0,2-0,4 мг/добу (38 чол.). Основну групу досліджуваних склали хворі (25 чол.), які паралельно із антигіпертензивною терапією застосовували ГГТ методом дихання через додатковий «мертвий» простір (ДМП) об'ємом 500, 700 і 1000 мл³. Тренування проводилися тричі на день по 15 хвилин з визначенням АТ і пульсу до та після процедури під контролем середнього медичного персоналу і самостійно, після опанування хворим даної методики. Загальна тривалість тренувань становила 1 місяць. Решта 39 хворих становили контрольну групу.

Оцінювали якість життя пацієнта, вивчали показники ліпідного (загальний холестерол (ЗХС), триацилгліцероли (ТГ), ліпопротеїни низької щільноті) та вуглеводного (глюкоза крові, інсулін крові, індекс НОМА-IR) обміну.

За час лікування дещо покращився суб'єктивний стан хворих: менше стали турбувати головний біль, загальна втома, зменшилися «діабетичні» скарги. Об'єктивно: спостерігали нормалізацію АТ (від $153,56 \pm 11,11 / 91,40 \pm 5,31$ до $134,20 \pm 4,72 / 82,20 \pm 3,84$ мм рт. ст.; $p < 0,001$).

Порівнюючи ефективність традиційної (медикаментозної) терапії з комбінованою (із застосуванням ГГТ) у хворих на АГ із супровідним ЦД 2-го типу, ми виявили наступне: комбінована терапія більш суттєво впливала на показники ліпідного та вуглеводного обмінів, особливо у групі моксонідину.

Якщо застосування еналаприлу спричинило зниження концентрації ЗХС на 9,9%, моксонідину – на 7% (контрольна група), то лікування хворих на АГ цими ж препаратами на

фоні ГГТ методом дихання через ДМП виявило зниження концентрації ЗХС на 12,8% та 18,6%. Більш вагомою виявилася динаміка ТГ. Так, у контрольній групі після лікування знизився на 17,5% та 15,6% відповідно; у досліджуваних, яким проводилася комбінована терапія (енаалаприл+ГГТ та моксонідин+ГГТ) – на 24,8% та 34,5%. Більш суттєвим було зниження гіперінсульнемії після курсу лікування (від 20,0% до 25,3%; у контрольній групі концентрація інсулулу знизилася на 10%).

Отже гіпоксично-гіперкарбічні тренування у комплексному лікуванні хворих па артеріальну гіпертензію із супровідним ЦД 2-го типу сприяють покращенню їх суб'єктивного стану; чинять позитивний вплив на показники ліпідного та вуглеводного обміну; сприяють нормалізації артеріального тиску.

Сприятливий лікувальний та метаболічний ефекти ГГТ зумовлюють їх доцільність у комплексному лікуванні артеріальної гіпертензії у хворих з метаболічними порушеннями (ожиріння, ЦД 2-го типу).

Lukashevych I. V.

CHANGE OF PRO- AND ANTIOXIDANT SYSTEMS OF BLOOD IN PATIENTS WITH STEATOHEPATOSIS AFTER USING «MELAXEN»

*Department of Propedeutics of Internal Diseases,
Higher State Educational Establishment of Ukraine
«Bukovinian State Medical University»*

Steatohepatosis (SH) –is polyetiological chronic diffuse liver disease, which is characterized by a significant decrease of the number of functioning hepatocytes, progressive fibrosis, restructuring parenchymal and vascular architectonics of liver, forming nodes and further developing of liver failure and portal hypertension.

Object of research: to explore changes pro- and antioxidant systems of blood in patients with steatohepatosis of the liver which is influenced by complex treatment with the pills «Melaxen».

The basic group consisted of 25 patients with the SH, which together with basic therapy received a «Melaxen» (Public joint stock company «Unipharm, Inc.» (USA) registration certificate № UA / 7898/01/01) 0,006 g dose (2 tablets) 30 minutes before sleep for the first 5-7 days of staying in hospital with the next dose reduction to 0,003 g (1 tablet) for 14-16 days. In the compare group were included 20 patients with steatohepatosis, whom was intended generally accepted basic therapy according to the Decree of the Ministry of Health of Ukraine №1051 of 28.12.2009 «About the granting of medical aid to gastroenterological patients». Research in oxidant-antioxidant system of blood was conducted by measuring the concentration of reduced glutathione, catalase activity and the content of reaction products of thiobarbituric acid in the blood. The effectiveness of treatment in all patients were assessed on 14-16 days.

Patients who were administered «Melaxen», were noted improvement in health in earlier periods in comparison with patients of comparative group. Blood catalase activity significantly increased after treatment in the patients who were taken «Melaxen» in 26,4% high on average ($p<0,01$) in comparison before the treatment. Also, the patients of the main group were observed a significant increase of 41,1% ($p<0,01$) concentrations of reduced glutathione in the blood. Against the background of these changes in blood antioxidant systems in patients who were administered «Melaxen» for complex treatment it was noted a decrease by 15,5% ($p<0,05$) of the reaction of products thiobarbituric acid in the blood.

So, the including of «Melaxen» to complex treatment of patients with steatohepatosis, promote faster reduction of clinical manifestations of the disease and better dynamics recovery blood antioxidant systems in patients with steatohepatosis.